

РЕШЕНИЕ

№ 7641

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5007** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН, вр. чл.189ж, ал.5 ЗДвП.

Образувано е по касационна жалба подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юриск. Д., срещу Решение 21.01.2023г. по НАХД № 13733/2022г. на СРС, 112 състав, с което е отменен електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно. Поддържа, че ЕФ съдържа необходимите от закона реквизити и е редовен от външна страна документ. Нарушението е установено безспорно, а изводът на съда, че е налице маловажен случай на административно нарушение е необоснован. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което жалбата срещу издадения електронен фиш да бъде отхвърлена.

Касационната страна – С. Т. И., чрез адв. С. П. подава писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Прокурорът от СГП изразява становище, че решението на районния съд е правилно, а касационната жалба – неоснователна.

Административен съд – София-град след анализ и оценка на събраните по делото

доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира следното:

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба на С. Т. И. против електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който е наложена глоба в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл.139, ал.6 ЗДвП и на основание чл.179, ал.3, вр. чл.187а, ал.1 от ЗДвП. От фактическа страна описаното в ЕФ нарушение се изразява в незаплатена пътна такса по отношение МПС с рег. [рег.номер на МПС] , което нарушение е установено на 20.04.2022г., в 18:08 часа, в Столична община, по път А-1 км 0+472.

От приетата в производството пред районния съд Разписка за електронна винетка е видно, а и не е спорно по делото, че на 20.06.2021г. е заплатена електронна винетка № 21062072265627 на стойност 97,00 лева и с период на валидност от 20.06.2021г. – 19.06.2022г. Посочени са: регистрационен номер – РВ8398 (погрешно вместо правилния РВ8398СН), държава на превозното средство – ВГ/В., категория: <=3,5 тона.

Въз основа на така установените факти по делото районният съд е приел, че не са налице основания по чл.10а, ал.3а от ЗП за ангажиране отговорността на собственика за неправилно декларираните данни, тъй като са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН. Приел е, че е налице маловажен случай на административно нарушение и като краен резултат е отменил издадения срещу жалбоподателя електронен фиш.

Посочените в електронния фиш правни основания за издаването му са разпоредбите на чл.139, ал.5 и 6 от ЗДвП, съгласно които движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата и водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице. Изрично разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗДвП задължава собственика да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство, не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. При нарушение, разпоредбата на чл.179, ал.3 ЗДвП предвижда административно наказание – глоба в размер на 300 лева.

По делото не е спорно, че собственикът на МПС с рег. [рег.номер на МПС] е платил сумата от 97 лева за годишна винетка № 21062072265627, със срок на валидност 20.06.2021г. – 19.06.2022г., като при деклариране на регистрационния номер на автомобила не е задал последните два символа – „СН“. Спорно е, следва ли да носи отговорност за нарушение на правилата на ЗП, при така декларираните данни.

Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.1 Закон за пътищата (ЗП), винетните такси се диференцират в зависимост от срока, за който е платена винетната такса. В

зависимост от срока винетните такси биват годишна, тримесечна, месечна, седмична и уикенд и имат валидност от деня, посочен като начална дата при заплащането им, като срокът на валидността на винетните такси се определя с наредбата по чл. 10, ал. 7. Винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му – ал.3. Изричната разпоредба на чл.10а, ал.3а от ЗП предвижда отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса да е за собственика или на ползвателя му. При неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена винетна такса, с изключение на случаите на корекция по ал. 3б.

Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.3б от Закон за пътищата (обн. ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.), когато при издаване на електронна винетка е допусната техническа грешка при деклариране на регистрационния номер на пътното превозно средство, включително на държавата, в която е регистрирано, или на неговата категория, може да бъде извършена корекция от съответните длъжностни лица, ако след заявление за промяна на грешно декларирани данни от собственика или ползвателя, безспорно се установи, че в Република България не съществува регистрирано пътно превозно средство с идентичен на първоначално декларираните във винетката регистрационен номер, държава на регистрацията или категория. Промяната в данните на електронната винетка има действие от момента на извършване на корекцията и има срок на валидност до изтичането на срока на валидност на първоначално издадената. Следователно, преди да се приеме че е налице административно нарушение, следва да се извърши проверка дали не се касае за техническа грешка при деклариране на посочените данни. В случая, с електронна система за събиране на пътни такси на 20.04.2022г. е установено нарушение, за което е издаден запис DD28BB....., разпечатка от който е приложена по делото пред СРС. Видно е, че е установено, че нарушението се изразява в: „Няма валидна винетка“ и е извършено с МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. Т. И.. Последният обаче, е заплатил сумата от 97 лева за годишна винетка със срок на валидност, в който попада и датата на нарушението. При това положение, съответното длъжностно лице по чл.10а, ал.3б ЗП, е следвало да изпълни правомощията си съгласно цитираната разпоредба и да даде възможност на собственика на автомобила да заяви корекция, още повече, че е напълно ясно, че в Република България не съществува регистрирано пътно превозно средство с идентичен на първоначално декларираните във винетката регистрационен номер – погрешна собственика е декларирал само първите шест символа от регистрационния номер. При това положение и явна допусната грешка, преди санкционирането на водача е следвало да се извърши корекцията по чл.10а, ал.3б от ЗП. Разпоредбата е приложима на основание чл.3, ал.2 ЗАНН, като по-благоприятен закон обнародван преди влизане в сила на ЕФ изследва да бъде зачетена, като се приеме, че така издаденият ЕФ е незаконосъобразен.

По тези съображения настоящата инстанция намира, че обжалваният електронен фиш е незаконосъобразен и следва да бъде отменен по жалбата на С. Т. И.. До този краен извод – за отмяна на електронния фиш, е достигнал и районният съд, поради което и решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл.143 АПК право на разноси за касационното производство има касационната страна в размер на 400 лева – палтено адвокатско възнаграждение съобразно приложения договор за правна защита и съдействие от 21.03.2023г.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение постановено на 21.01.2023г. по НАХД № 13733/2022г. на СРС, 112 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на С. Т. И. с ЛНЧ [ЕГН], на основание чл.143 АПК сумата 400 лева – разноси за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.